

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118011023
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3118011023.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Michala Antalu na neverejnom zasadnutí dňa 07. decembra 2018 prejednal sťažnosť odsúdeného U. U. G. podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. augusta 2018, sp.zn.6Pp/134/2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného U. U. G. z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 14. augusta 2018, sp.zn.6Pp/134/2018 zamietol podľa § 415 ods. 1 Tr. por. s poukazom na § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona (ďalej len „Tr. zák.“) ako nedôvodný návrh odsúdeného U. U. G. o jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podal odsúdený U. U. G. sťažnosť, ktorú následne písomne zdôvodnil.

Odsúdený v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že v hodnotení, ktoré vypracoval pedagóg, v ktorého kolektíve bol v Nemocnici pre odsúdených Trenčín sa nachádzajú z väčšej časti klamstvá, napr. že mu povedal, že nemá problém napadnúť referenta alebo iného príslušníka ZVJS. Toto tvrdenie, ktoré mu napísal aj do hodnotenia samozrejme nemá ako podložiť ani nijak inak dokázať. Pritom pravda je však taká, že napadnutý bol odsúdený U. U. G. príslušníkom ZVJS, keď vykonával kontrolu odsúdených, kvôli tomu, že si pri výdaji lístkov od neho vypýtal jeho služobné číslo, na čo sa aj sťažoval na Generálnom riaditeľstve ZVJS. Toto je iba jeden z mnohých incidentov a zároveň aj dôvodov, prečo počas väčšiny trestu sa písomne na takéto konania príslušníkov nesťažoval. Hlavne kvôli tomu, aby sa to neotočilo proti nemu. Momentálne je vo výkone trestu 33 mesiacov a do konca trestu mu zostávajú iba 3 mesiace. Preto si myslí, že už len z ekonomického hľadiska by pre štát bolo výhodnejšie ho podmiennečne prepustiť, ako ho naďalej držať vo výkone trestu a zbytočne plytvať finančnými prostriedkami. Odsúdený zdôraznil, že je občan P. republiky a ak by ho súd prepustil, chce odísť späť do P.. Po prepustení by sa chcel zaradiť späť do spoločnosti a viesť riadny život v P.. Dúfa, že súd jeho žiadosti vyhovie a vezme do úvahy všetky argumenty, v neposlednom rade aj rečovú bariéru, ktorá bola dôvodom mnohých nedorozumení a konfliktov.

K písomným dôvodom sťažnosti odsúdeného sa prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín bližšie písomne nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 10. októbra 2018, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie

predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného U. U. G. nie je dôvodná.

Krajský súd zistil, že okresný súd správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného v súlade s ustanovením § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k svojmu návrhu na podmienené prepustenie, ako aj k jeho hodnoteniu zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Odsúdený na verejnom zasadnutí zotrval na podanej žiadosti o podmienené prepustenie a požiadal, aby bolo jeho žiadosti vyhovené.

Na základe preskúmania správnosti samotného napadnutého uznesenia krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne a zákonne, keď návrh odsúdeného U. U. G. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Krajský súd považuje za správne závery okresného súdu, podľa ktorých u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. Uvedené ustanovenie podmieňuje podmienené prepustenie kumulatívnym splnením zákonných podmienok, a to vykonanie časti trestu v predpísanej dĺžke, preukázanie polepšenia odsúdeného plnením svojich povinností a svojím správaním vo výkone trestu a preukázanie dôvodnej možnosti očakávania, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život, pričom sa prihliada aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva. V podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd správne uviedol, že odsúdený splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale neboli u neho splnené podmienky materiálne. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nie je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z ustanovení § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. teda vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného U. U. G. je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, pričom pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu (dvoch tretín uloženého trestu) a pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienené prepustenie. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel' automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatel'ovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatel'ovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode.

Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť, či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Krajský súd dospel k záveru, že okresný súd správne zistil, že odsúdený nespĺňa zákonné podmienky pre podmienené prepustenie, keďže vzhľadom na okolnosti správne a podrobne uvedené okresným súdom v napadnutom uznesení, odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním

nepreukázal polepšenie a nemožno dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život tak, ako predpokladá ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd správne prihliadol na hodnotenie odsúdeného ústavom, z ktorého vyplýva, že v zaobchádzaní s odsúdeným bolo potrebné voliť direktívny prístup a neustále usmerňovanie a vysvetľovanie. K personálu sa odsúdený správal arogantne, drzo a vulgárne. Priame príkazy a nariadenia príslušníkov nie vždy rešpektoval a plnil. Nemal záujem posilňovať vhodné správanie, zodpovednosť a adekvátny vzťah k povinnostiam, nedarilo sa mu potláčať výbušnosť a prchkosť v konaní. Vzťahové problémy riešil neracionálnym spôsobom, agresívne hlavne vo vzťahu k personálu. Odmietal preberať zodpovednosť za vlastné zlyhanie. V pohovore s pedagógom proklamoval, že nemá problém napadnúť príslušníka. Za fajčenie mimo vyhradených priestorov mu bol udelený disciplinárny trest pokarhanie a za nadväzovanie nepovolených kontaktov zákaz najviac dvoch nákupov. Na akýkoľvek náznak nespravodlivosti reagoval podráždene a veľmi citlivo. Počas doterajšieho výkonu trestu bol jedenásťkrát disciplinárne potrestaný, pričom disciplinárne odmenený nebol ani raz. Bagatelizoval páchanie trestnej činnosti a má nekritický postoj k trestnej činnosti. Liečby sa zúčastňoval pravidelne, avšak kritický náhľad na svoju závislosť má vybudovaný slabý, zodpovednosť za svoje konanie a skutky si neuvedomuje v plnej miere. Stanovený program zaobchádzania sa u neho plní len čiastočne. Resocializačná prognóza je u odsúdeného nepriaznivá, nakoľko jeho riziko sociálneho zlyhania je hodnotené ako vysoké z dôvodu charakteru trestnej činnosti, drogovej závislosti, emocionálnej nestability, nekritickému postoju k trestnej činnosti, psychiatrickej liečby a nízkej úrovne vzdelania. Krajský súd po preskúmaní veci dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, preto sťažnosť odsúdeného U. U. G. nepovažoval za dôvodnú a neakceptoval ju.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Keďže s poukazom na vyššie uvedené krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu nie je dôvodná, bolo rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.